

ŻYCZENIA NOWOROCZNE

Drodzy Uczestnicy ruchu „Iskra z Polski” i wszyscy Przyjaciele!

Dziękujemy Bogu za spokojne Świeta, za dar Pokoju, jakże kruchy i ulotny w dzisiejszym świecie. Za pogodę „śródziemnomorską” w środku zimy – wszak dnia przybywa, słońce od półtora tygodnia wędruje w stronę wiosny, w kierunku równika. Dziękujemy za rozbrzmiewający kolędami liturgiczny okres Bożego Narodzenia, który zakończy się niedzielą Chrztu Pańskiego (12 stycznia). Za trwający do Środy Popielcowej karnawał, który przynosi Wam sporo okazji do dobrej zabawy... Jednak nasza dobra rada: nie rozpychajcie zbyt srogo swojego żołądka, gdyż potem w Wielkim Poście (to jest dwuznacznik – może on trwać dłużej niż 40 dni!) może być Wam trudno... Szanujcie też jedzenie jako dar Boży!

Kiedyś, gdy jeszcze nie było telewizji, robiącej z dusz wielki śmietnik, chętnie słuchaliśmy radia. Jedną z audycji nazywała się „Wieczorek przy mikrofonie”, a sołtys Kierdziołek opowiadał w niej różne aktualności. Oto jedna z nich. W Koziej Wólce baby narobiły dużo pączków i postanowiły urządzić zawody: kto pierwszy zje dwadzieścia, dostanie w nagrodę litr spirytu. Spirt był – 4 ćwiartki stały na stole, a zawodników było kilkunastu. Szybko spuchli, ale o nagrodę walczyło jeszcze dwóch: Franek i Walenty. Ten drugi był już prawie zwycięzcą, ale zatrzymał się na 19-tym pączku, jakoś tak dziwnie oparł się łokciami o stół i siedzi. Wicie, co się działo: doping publiki był ogromny, a on siedzi i nic. „Waluś, już tylko ostatni!” – krzyczą, a on: „Nie!” – i kręci głową. „Co ci się stało???” „Ja jestem człowiek uczciwy!” „Dlaczego nie chcesz wygrać?!” „Ja jestem człowiek uczciwy: jak mogę zjeść dwudziestego, kiedy na pierwszym już siedzę?!” Tak więc, drogie Panie z Koła Gospodyń Wiejskich, jeśli organizujecie zawody karnawałowe, dobrze je przemyślcie!

A teraz na poważnie. Pamiętajmy, że jesteśmy, Drogie Iskierki – mimo iż najczęściej świat nas nie zna lub nie chce znać – ludem Drugiego Adwentu! Liturgiczny Adwent skończył się w tych dniach, jednak Drugi – tysiąc razy ważniejszy – trwa i będzie trwał aż do świtu po 3 dniach ciemności, kiedy to ocalona przez Boga Reszta ludzkości otrzyma od Niego w darze Nowy Świat.

Czasem pytacie, czy mamy jakieś nowe pouczenia z Nieba, dotyczące tego co nadchodzi. A więc mamy, i to w różnej formie, czasem w postaci „oślnień”. O dwóch z nich, otrzymanych ostatnio przez Tomasza, teraz słów kilka.

„Pewien nieznan mi człowiek zaprowadził mnie do swojego domu, odsunął drzwi szafy i pokazał wiszącą w niej niewielką kostkę, pulsującą dziwnym kolorowym światłem. Tej energii – wyjaśnił – jeszcze nie macie na ziemi, będzie darem Boga dla Nowego Świata. Ta kostka, obecna w każdym domu, zasila wszystkie nasze urządzenia domowe, żadne sieci energetyczne nie są nam potrzebne”.

„Nagle było mi pokazane odejście z ziemi pewnego mężczyzny, dzisiaj nazywane «śmiercią». Szedł połą drogą w kierunku przepięknego rajskiego zakątka, pod drzewo, otoczone mnóstwem kwiatów i z rozśpiewanymi ptaszkami na gałęziach. Nagle poczuł senność i położył się na bujnej trawie, zasypiając. Za chwilę zobaczyłem ciąg dalszy: jego dusza, prowadzona przez świętego Józefa (Patrona szczęśliwego odchodzenia z ziemi) oraz aniołów wyruszyła w kierunku Bramy Nieba. Szli po wspaniałym, kolorowym moście, i był to pochód tryumfalny, w atmosferze wielkiej radości. Skojarzył mi się on z zaśnięciem Matki Bożej, tyle tylko, że nie było wzięcia do Nieba ciała, z którym nie wiem co się stało. Był to widok bardzo pocieszający. Wyobrażam sobie, że ten człowiek tak bardzo zatęsknił za Niebem, że Bóg już nie czekał z zabranieniem go do Siebie”.

W Bogu żyjemy, poruszamy się i jesteśmy, jak pisze święty Paweł Apostoł. Bóg jest Miłością, więc nie daje nam niczego, co by było złe lub nie pochodziło z Jego miłości. Dziękujemy Mu więc w tym Nowym roku za *wszystko* co daje i za *wszystko* co odbiera! Zaufajmy Mu jako Mocarzowi, który z czułą i troskliwą miłością niesie nas w swoich ramionach, i bądźmy wdzięczni także za trudności życiowe i za krzyż, bez którego do Nieba się nie idzie. A przy tym czuwajmy na modlitwie w tych ostatnich chwilach Jego Miłosierdzia, bo one wciąż jeszcze mają wpływ na kształt i zasięg wydarzeń, mających oczyścić ziemię. Gdy nadejdzie czas Bożej Sprawiedliwości, ta możliwość się skończy.

Niech ten Boży Rok przybliży Was Wszystkich do Nowego Świata i do Nieba, w którym mamy się spotkać. Niech przez orędownictwo Maryi jako Bramy Niebieskiej (w Jej dniu) błogosławi Was Wszzechmogący i Miłosierny Bóg, niech Was obdarzy swoim Pokojem.

Animatorzy ruchu „Iskra z Polski”, ks. Adam Skwarczyński oraz Tomasz, 1 stycznia 2020 roku.